

“वाचाल तर वाचाल”

मुका परिषदेमध्ये स्वामी विवेकानंदाना पत्रकाराने प्रश्न विचारला तुमचे वय किती? त्यावर स्वामींनी उत्तर दिले १५२७ वर्षे. पत्रकाराने पुन्हा विचारले मी तुमचे वय विचारतोय, त्यावर स्वामी रहणाले आजपर्यंत वाचलेत्या १५०० पुस्तकांमुळे माझे जीवन अभूष्ट झाले आहे. त्यामुळे माझ्या वयातून या पुस्तकांची अंख्या मला वजा कर्ती करता येईल! मितानो या उदाहरणावरूनच आपल्याला जीवनातील वाचनाचे सहत्त्व लक्षात येते.

प्राचीन काळापासून वाचन अंशूतीला महत्त्वाचे स्थान आहे. वाचनामुळे आपल्याला ज्ञान मिळते, शास्त्रेणपती वाढते तर आपत्ती भाषा सुधारते. आजच्या अर्धेच्या युगात आत्मविश्वासाने उभे राहण्यासाठी वाचन खूप महत्त्वाचे आहे. वाचनामुळे विचार प्रवाल्प लोतात तर कल्पना शक्तीच्या कक्षा घेऊवतात.

वाचनाता वयाची अट नसते. नहानापासून शीरंपर्यंत अर्वजण वाचन करू व्यक्ती शक्तात. वाचनामध्ये आपण वर्तमानपते, कथा, काढेल्या अशी अनेक पुस्तके वस्त्र शक्ती त्यामुळे मनाचा व बुद्धीचा विकास लेतो. पृष्ठेच्या काय तर आपले त्याक्षिभव शुधारते. आपल्या सारख्या मुलांनी या वयात “व्यासाची आई”, “रामायण”, “महाभारतातील” गोप्तीची पुस्तके वाचायला हवीत. त्यातूनच आपल्याला संस्काराची मोठी शिंदोरी प्राप्त होईल.

डॉ. बाबासाहेब अंबेडकरांनी शिक्षणाचे महत्त्व ओळखले होते त्यांनी जाणले होते की स्वतःला सिद्ध करायचे असेल आणि गुलामार्गीरीच्या जाचातून मुळे व्हायचे असेल तर शिक्षण हे पुढील शऱ्ज आहे शिक्षणामध्ये सहत्त्वाची भूमिका वाचनाची आहे. म्हणूनच त्यांनी नोकऱ्यांना सांगीतले "शिका, संघटीत व्हा आणि संघर्ष करा." म्हणूनच ठंव्रजीमध्ये सहटले जाते "अ गुड- लिडर इज सेई बाय अ गुड रिडर."

"वाचात तर वाचात."....

नाव - कु. मुळा सागर जावे.

विषय - "वाचात तर वाचात"

क्रमांक - पहिला (1st)